

Väärä henki

Kun Jumala pelasti minut vuonna 1928, antoi Hän myöskin kutsun työhönsä. Joitakin tapauksia on erikoisesti jäänyt mieleeni tältä ajalta, jonka olen työssä ollut. Olin ollut V:n pitäjässä eräällä kansakoululla pidetyissä juhlissa. Juhlien aikana oli veli Kanerva sopinut maanantai-illaksi kokouksen erääseen lähikylään. Hän lähetti minutkin kokous-ilmoituksia viemään.

Olin tällä matkalla ja satuin poikkeamaan erääseen pieneen mökkiin, jossa oli vain tytär kotona. Hän pani ulko-oven säppiin, jota toimenpidettä kovasti ihmettelin. Tupaan päästyään hän sanoi: "Nyt sitä sitten rukoillaan." Siinä samassa hän olikin jo polvillaan. Minä tein samoin. Hetken kuuntelin rukouksen ja profetoimisen tulvaa ja mietin, mitä tämä oikein oli. Noustuamme rukouksesta sanoin: "Sisimmässäni soi ääni, joka sanoo: 'Jos ei jonkun profetia käy toteen, älkää uskoko sitä Jumalalta tulleeeksi'."

Tämä sama sisar oli illalla kokouksessa ja vaati minua jälleen kotiinsa. Kun olimme kahden, kertoi hän aamullisen sanani perusteella tulleen sa siihen tulokseen, että hänellä oli väärä henki. Hän oli kutsunut minut sitä varten, että rukoilisin hänelle vapautusta siitä. Käydessämme rukoukseen, toistui tuo aamuinen sanatulva. Paha henki oikein riuhtoi häntä. Huokailin pelossani Jumalan puoleen, että Hän meitä molempia armahtaisi. Hetken kuluttua käsittämätön voima täytti minut ja aloin rukoilla tuon sisaren puolesta, että Herra vapauttaisi hänet tuon hengen vallasta. Pitkän taistelun jälkeen tuo sisar lysähti lattialle märkänä hiestä, voimattomana, mutta sisäisesti levollisena.

Emme paljoa enää puhuneet, vaan kävimme nukkumaan. Aamulla yhdessä rukoilimme, ja sydämessäni kiitin Herraa siitä, että "suuri profeetta" oli kadonnut ja tilalla oli nyt syntinen, joka tarvitsi armoa ja anteeksiantoa. Jonkin ajan kuluttua sain kirjeen, jossa mainittu sisar kiitti Herraa, joka oli lähettänyt vähäisen palvelijansa vapauttamaan hänet pahan hengen vallasta.

Oli vielä toinenkin samanluontoinen tapaus vähän myöhemmin, jolloin eräs rukoili henkikastetta sen tähden, että tahtoi tulla suureksi. Seuraus oli senluontoinenkin. Siinäkin rukoustaistelussa Jeesus voitti. En ollut tällaisten asioiden kanssa ennen joutunut tekemisiin. Mutta Jumala Pyhän Henkensä kautta auttoi minua vapauttamaan ahdistetut taakoistaan.

Lempi Virtanen

Kirjasta: Evankelistat todistavat, Nuorten Todistus, Jyväskylä 1956